

Jan de Kleuver

Een uitgestelde lezing

De lezing die Jan de Kleuver (83 jaar) ging houden op 11 oktober jl. was vanwege corona al een paar keer uitgesteld. Hierdoor was – zoals bij de aankondigingen van lezingen gebruikelijk – geen korte samenvatting van de inhoud gegeven. Kort voor de lezing is besloten (door wie eigenlijk?) dat er een korte samenvatting door mij zou worden gemaakt over wat Jan de Kleuver (oud-onderwijzer) vertelde. Dat was makkelijker gezegd dan gedaan.

Hoe het begon

Toen wij op 11 oktober jl. om circa 19.15 uur bij het Streekmuseum arriveerden, bleek al snel dat de aanvangstijd volgens de ene aankondiging 19.30 uur was en volgens een andere 20.00 uur. Typisch een geval van miscommunicatie. Gelukkig bleek de datum en plaats wel te kloppen. De spreker was er in ieder geval en de waarnemend voorzitter Karel Kalkman die de avond moest openen, ook. Dus tijd genoeg om koffie te drinken (ook die was er gelukkig) en een praatje met Jan te maken.

Was het wel een lezing?

In eerdere aankondigingen was gemeld dat er een spreekbeurt zou komen. Omdat Jan onderwijzer was geweest? Jan besteedde enige tijd aan het uitleggen wat het eigenlijk was en waar het over zou gaan, en hoe het allemaal opgebouwd, gestructureerd en bedoeld was. De ongeveer 30 aanwezigen hingen aan zijn lippen en snaptten er niets van. Maar dat het boeiend, leuk en gezellig zou worden was duidelijk. En dat je goed moest opletten ook. Voordat je het wist was hij de inleiding van verhaal 33 aan het onderbreken voor een anekdote die eigenlijk geen anekdote was.

Sommige verhalen, anekdotes of hoe het ook heten mag, stonden op papier en andere gedachtespinsels kwamen aan de hand van steekwoorden spontaan opborrelen.

Thema en Motto

Om duidelijk te maken dat hij zich er niet met een jantje-van-leiden had afgemaakt toonde hij een flink pak handbeschreven papier: “Hier staat alles op. Ongeveer.” Hij had door het uitstellen van de lezing, causerie, enzovoort ook voldoende tijd gehad om het iedere keer weer te veranderen en aan te vullen, want alles wat hij eerder geschreven had was alweer *historie* geworden.

Jan onthulde na deze inleiding dat het thema was geworden: *Het mooiste moet nog komen!* Tenminste als ik het goed heb begrepen. En alsof dat niet genoeg is ook nog een motto: *Fraaie historie ende alwaar.*

Dit motto bleek te zijn de titel van een oud(ste) ridderverhaal over Karel en de Elegast. Uit 1270. Of iets dergelijks.

U begrijpt dat ik de moed begon op te geven (en dat was al ruim voor de pauze) of ik er een serieus verslag van kon maken. Gelukkig had Jan enkele verhalen compleet uitgeschreven en voorgelezen. Na afloop mocht ik twee van zijn verhalen kopiëren en één daarvan is hierbij integraal afgedrukt. Dit om de vele leden die niet waren gekomen te laten proeven wat ze gemist hebben.

Oprichting Historische Kring Kesteren en Omstreken (HKK&O)

Jan de Kleuver is een van de oprichters van de HKK&O. Hij is lid nummer 2. De eerste activiteiten waren vooral gericht op archeologie. Bijvoorbeeld de ontdekking van het grafveld in Kesteren met de crematieresten. Omdat dit vlakbij een woonwijk lag, en het ook nog paasvakantie was leverde dat veel bekijks op. Zo kwam er op een keer een meisje langs met emmertje en schepje die vertelde dat haar moeder even weg moest en of de opgravers even op haar wilden passen.

De opgravingen bij het eiland van Maurik met het geploeter aan de waterkant. Allemaal leuke herinneringen.

Nog meer verhalen

Er kwam nog meer. Teveel om op te noemen. Daarom stop ik en verwijs naar het bijgevoegde verhaal getiteld 'De Post'. En met dank aan Jan de Kleuver voor de geweldige leuke en leerzame avond. De bezoekers en ik hebben genoten. En Karel Kalkman bedankte Jan namens de aanwezigen en de HKK&O. Jan kreeg een passend cadeautje en zijn vrouw een bos bloemen.

Frans Nieuwenhof